

De Killing Walls zijn ingepakt

De dodelijk verraderlijke glasmuren van het Science Park in Amsterdam zijn sinds kort deels veiliger gemaakt voor vogels. Er zouden nu beduidend minder *killings* moeten zijn. Mooi teamwork van Vogelwerkgroep Amsterdam en beheerder Duwo.

Achter de glasmuren van het Amsterdamse Science Park lijken de lamellen geloken. Het is schijn. Want de verticale witte stroken bestaan uit folie, aangebracht met enorme vellen. Over een jaar zal blijken of deze investering van zeven milie heeft gedaan wat het moet doen: de dodelijke vogelaanvaringen drastisch verminderen.

Het unieke project is de uitkomst van stug volhouden door de Vogelwerkgroep Amsterdam. Frank Warendorf is er coördinator van de Commissie Bescherming. “Het Science Park is een glazee. De Vogelwerkgroep stelde vast dat zich abnormaal veel vogels dood vlogen tegen de glazen puien en geluidswanden. We hebben beheerder Duwo toen voorgesteld een veelbelovend product van een Canadese fabrikant toe te passen: folie die vogels afschrikt, maar voor de mensen binnen niet hinderlijk is.”

Dat product bleek voorlopig niet op de Europese markt beschikbaar te komen. Warendorf: “In nieuw overleg was Duwo bereid een conventionele methode toe te passen, bestaande uit het aanbrengen van verticale strepen op de onderste ramen van de binnenhoven van de studentenwoningen.” Op dutchbirds.nl plaatste Warendorf de gehele voorgeschiedenis.

Innovatievere oplossingen

De gekozen oplossing is ‘conventioneel’; het deels ondoorzichtig maken van het glas. Dat werkt goed, mits juist aangebracht, maar er zijn ook innovatievere producten, zoals dat Canadese waarvoor de vogelwerkgroep aanvankelijk had gekozen. Warendorf heeft over de mogelijkheden regelmatig contact met de Amerikaanse onderzoeker dr. Daniel Klem Jr, een erkend expert op het gebied van vogelaanvaringen.

Klem deed ook onderzoek naar Ornilyx Mikado, een ‘kanten-klaar’-glasproduct van de Duitse firma Arnold Glas. Dat zou ideaal zijn voor nieuwbouw. Klem verwachtte er veel van, maar ontdekte, zo meldt hij, dat dit glas zijn werk niet doet, sterker nog: “Het is dodelijker voor vogels dan gewoon glas.” Volgens Klem komt dat omdat er geen UV-signaalwerking van het product uitgaat. Dat zou alsnog ingebouwd moeten worden. Over het precieze hoe-en-wat wil hij nu niet meer kwijt; hij heeft er een wetenschappelijk artikel over geschreven dat binnenkort gepubliceerd zou worden. Wetenschap en etiquette vragen dan even radiostilte.

Afdwingen valt niet mee

Natuurclubs die bij ondernemingen of instellingen aankloppen met de klacht dat hun bouwsels veel vogels het leven kosten, hoeven niet op een hartelijk onthaal te rekenen. Doorgaans wordt zo’n klacht als gezeur afgedaan. Het gaat wél om minstens 100.000, misschien een miljoen vogels per jaar. Je gelijk halen bij de rechter valt ook niet mee; de bewijslast is problematisch.

Jip Louwe Kooijmans van Vogelbescherming: “Ja, het is lastig om in Nederland expertise te vinden. Rijkswaterstaat heeft een goede brochure gemaakt over het beveiligen van glazen geluidswanden. Bij ons is eveneens het nodige bekend, ook over aanvaringen met gebouwen en kabels. Maar je moet toch vooral internet op, voor Engelstalige publicaties. In de VS en Canada lopen nu interessante rechtszaken. Volgens de Migratory Bird Law mag je niet één trekvogel doden. Waarom zou een gebouw dan wel de dood van tientallen of honderden trekvogels mogen veroorzaken?”

De VS kennen richtlijnen om gebouwen vogelveilig te maken, maar ze verschillen per staat en stad. Zou er in Nederland een landelijke regeling moeten komen? Louwe Kooijmans: “Dat zou welkom zijn, maar het hoeft niet per se. Gezond verstand is soms genoeg: de glasbak en de papierbak werken goed zonder wet.” ●

